

مزایای آموزش فراگیر

در سال‌های اخیر، تأکید فزاینده‌ای بر مفهوم آموزش فراگیر شده که نشان‌دهنده تغییر قابل توجه در شیوه‌های آموزش سنتی است. این تغییر با هدف پذیرش تنوع، برابری و دسترسی در آموزش بوده و به دنبال این است که همه یادگیرندگان را بدون در نظر گرفتن پیشینه، توانایی‌ها یا تفاوت‌های آنها در خود جای دهد.

آموزش فراگیر، فلسفه‌ای است که هدف آن فراهم کردن دسترسی برابر به آموزش برای تمام دانش‌ها و براساس اصول برابری، تنوع، همکاری، مشارکت، توانمندسازی و استقلال است. اجرای شیوه‌های آموزش فراگیر مؤثر شامل شناسایی و رفع موانع فراگیر، ایجاد یک محیط یادگیری حمایتی و فراگیر، ارائه منابع و پشتیبانی مناسب و تشویق مشارکت فعال است. بهترین شیوه‌ها برای آموزش فراگیر شامل طراحی جهانی برای یادگیری، آموزش متمایز، پشتیبانی و راهنمایی همتایان و برنامه‌های آموزشی فردی است. برای اطمینان از دسترسی همگانی به آموزش مهم است که نظام آموزشی اهمیت آموزش فراگیر برای همه دانش‌آموزان را درک و برای اجرای شیوه‌های مؤثر در مدارس خود اقدام کند.

هدف از آموزش فراگیر، فراهم کردن دسترسی برابر به آموزش برای همه دانش‌آموزان، صرف‌نظر از توانایی‌ها و ناتوانی‌هایشان است. این آموزش با افزایش مشارکت در یادگیری و کاهش طرد شدن از آموزش، به نیازهای متنوع همه فراگیران می‌پردازد و به آنها پاسخ می‌دهد.

در حال حاضر نظام‌های آموزشی نوین به اجرای آموزش فراگیر تعهد دارند چراکه بر این باورند که تنوع، برابری و عدالت اجتماعی را ترویج می‌کند و تشخیص می‌دهد که هر دانش‌آموزی منحصر به فرد است و نیازهای یادگیری متفاوتی دارد و به دنبال ایجاد محیطی است که به این نیازها پاسخگو باشد. آموزش فراگیر همچنین به ایجاد حس اجتماعی و تعلق در میان دانش‌آموزان کمک می‌کند و می‌تواند منجر به نتایج تحصیلی و اجتماعی بهتری شود.

تشویق کار گروهی

هرچند در ابتدای مطرح شدن آموزش فراگیر، این آموزش صرفاً برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه مطرح می‌شد اما آموزش فراگیر به نفع همه دانش‌آموزان است، نه فقط معلولان؛ چراکه محیط یادگیری مثبت را ترویج و به تنوع ارزش می‌دهد و همکاری و رانشویق می‌کند. همچنین به توسعه همدلی و درک در میان دانش‌آموزان کمک می‌کند که می‌تواند منجر به فراگیرتر شدن و پذیرش جوامع شود.

اصول آموزش فراگیر

– این آموزش با برابری و تنوع نشان می‌دهد که همه دانش‌آموزان، صرف‌نظر از پیشینه یا توانایی‌هایشان، باید دسترسی برابر به آموزش داشته باشند و با آنها با احترام و کرامت رفتار شود.

– مربیان والدین و دانش‌آموزان را تشویق می‌کند تا برای ایجاد یک محیط یادگیری فراگیر که نیازهای همه یادگیرندگان را برآورده می‌کند، با یکدیگر همکاری و همراهی کنند.

– دسترسی و مشارکت از اصول کلیدی آموزش فراگیر است. هدف آن این است که همه دانش‌آموزان از فرصت‌های آموزشی یکسان برخوردار و تشویق شوند تا به طور کامل در فرآیند یادگیری مشارکت کنند.

– توانمندسازی و خودمختاری نیز از اصول مهم آموزش فراگیر است. این به آن مناسبت که دانش‌آموزان باید تشویق شوند تا مالکیت یادگیری خود را بر عهده بگیرند و برای تصمیم‌گیری در مورد آموزش خود توانمند شوند.

اجرای شیوه‌های مؤثر

– شناسایی و رفع موانع فراگیر؛ شامل ارائه پشتیبانی و منابع اضافی برای دانش‌آموزان دارای معلولیت و همچنین اصلاح برنامه درسی برای پاسخگویی به نیازهای همه فراگیران است.
– ایجاد یک محیط یادگیری حمایتی و فراگیر؛ شامل ایجاد و ترویج یک فرهنگ در کلاس درس که به تنوع ارزش می‌دهد و همکاری و کار گروهی را تشویق می‌کند.

– تأمین منابع و پشتیبانی مناسب؛ شامل فراهم کردن معلمان توانمند، فناوری و سایر تسهیلات
– تشویق مشارکت فعال ؛ شامل فراهم کردن فرصت‌هایی برای حمایت و راهنمایی همسالان بوده یا ممکن است شامل ایجاد برنامه‌های آموزشی فردی باشد که نیازهای منحصر به فرد هر دانش‌آموز را برطرف می‌کند.

بهترین شیوه‌ها برای آموزش فراگیر

– طراحی جهانی برای یادگیری و آموزش متمایز؛ اصلاح برنامه درسی برای پاسخگویی به نیازهای همه یادگیرندگان از جمله افراد دارای معلولیت است.

– حمایت و راهنمایی همتایان؛ ارائه فرصت‌هایی برای دانش‌آموزان برای حمایت و راهنمایی یکدیگر است که می‌تواند منجر به افزایش مشارکت و نتایج تحصیلی بهتر شود.

– برنامه‌های آموزشی فردی (IEPS)، ایجاد یک برنامه شخصی برای هر دانش‌آموز است که به نیازهای منحصر به فرد و اهداف یادگیری آنها می‌پردازد.

(برگرفته شده از برنامه‌های مؤسسه آموزشی پرینستون ریویو)

پرداخت قطعی اضافه حقوق دستیاران

مسعود حبیبی، معاون فرهنگی و دانشجویی وزارت بهداشت درباره این‌که آیا اضافه حقوق دستیاران پرداخت شده یا خیر، گفت: متأسفانه بعضی دانشگاه‌ها هنوز این مبلغ را اعمال نکرده‌اند ولی ابلاغ شده و از زمان ابلاغ که همراه بود، دانشگاه‌ها موظفند مبلغ را پرداخت کنند و ممکن است بعضی دانشگاه‌ها با تأخیر این مبلغ را اعمال کنند. / مهر

رتبه ۱۷ تولید علم

شاهین اخوندزاده، معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت گفت: در دو تا سه سال گذشته به دلیل کمبود منابع مالی در حوزه پژوهش و به دلیل تحریم‌های بین‌المللی و مهاجرت نخبگان، جایگاه اول منطقه را از دست دادیم و اکنون در جهان در تولید علم رتبه ۱۷ را دارا هستیم. / جام جم

ایجاد صندوق اشتغال معلولان

سیدجواد حسینی، رئیس سازمان بهزیستی کشور از تصویب تشکیل صندوق حمایت و توسعه فرصت شغلی برای معلولان خبر داد و گفت: برای مرحله نخست ۱۰۰۰ میلیارد تومان اعتبار برای این صندوق در نظر گرفته شده است. به گفته وی، سازمان بنادر و تسهیلات را به اشتغال‌هایی که از طریق شرکت‌ها و کارگاه‌ها اعلام می‌شود، پرداخت کند. / جام جم

در گفت‌وگوی اختصاصی «جام جم» با رئیس سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور عنوان شد

استثنایی‌ها زیر چتر عدالت آموزشی

اشاره کردند، بحث آموزش عشاری و استثنایی است. موضوع عدالت به عنوان سیره عملی امام (ره) و رهبر معظم انقلاب نیز بوده که عدالت، روح حاکم بر جمهوری اسلامی است. به هر حال اگر در دنیا بخواهند آموزش و پرورش یک کشور را بررسی کنند، در ابتدا به سراغ آموزش و پرورش استثنایی آن می‌روند. اساس این بخش از آموزش و پرورش هم چه پیش از انقلاب و چه پس از آن مردم‌نهاد، خیرنهاده و تخصص‌نهاد بوده است. سنگ بنا و خمیرمایه آموزش و پرورش استثنایی کشور هم از زمان مرحوم باغچه‌بان و به صورت مردم‌نهاد شکل گرفته است. مرحوم باغچه‌بان در سال ۱۳۴۳ با استفاده از تجربه و دانش شخصی خود و با آزمون و خطا، بحث ناشنوایان و مدارس باغچه‌بان را پایه‌گذاری کرد. تعبیر من از این سازمان این بوده که این بخش تخصصی‌ترین و تعاملی‌ترین بخش آموزش و پرورش کشور است. از سوی دیگر ما دارای یک پژوهشکده با عنوان پژوهشکده روان‌شناسی استثنایی هستیم که به صورت مستمر در این بخش برنامه‌ها را پیش، بررسی و ارزیابی می‌کنند. باید تمامی دستگاه‌ها در همکاری با این بخش از آموزش و پرورش باشند. البته نگاه وزیر آموزش و پرورش به این بخش از وزارتخانه هم این است که باید جزو اولویت‌ها و در صدر مسائل آموزش و پرورش کشور قرار گیرد. تلاش ما این است که این دانش‌آموزان را به سمت مدارس عادی ببریم؛ چراکه به هر حال این بچه‌ها قرار است با سایر افراد جامعه در تعامل باشند. این اتفاق منجر می‌شود تا همدلی، اعتماد به نفس و اجتماع‌پذیری دانش‌آموزان بیشتر شود.

در حال حاضر هم حدود ۲۰ هزار دانش‌آموز در مدارس عادی مشغول به تحصیل هستند.

آقای دکتر، معلمان این بخش کمی خاص هستند و به نسبت دیگران با چالش‌های بیشتری مواجهند. آیا نگاه شما هم به این بخش خاص، ویژه است؟

بحث آموزش و جذب معلمان دانش‌آموزان با نیازهای ویژه، باید با رعایت استانداردهای بیشتری انجام شود. مهم‌تر این‌که سختی‌های این معلمان نسبت به دیگران بیشتر است. البته سنوات ارفاقی هم به ایشان تعلق می‌گیرد؛ یعنی هر پنج سال، یک سال به سابقه اضافه می‌شود، اما این کفایت نمی‌کند. به نظر می‌رسد در کنار این موارد، حق شغل، شاغل، فوق‌العاده ویژه، نوع تبعیض‌بندی ... و ... باید با معلمان دیگر متفاوت باشد، چراکه کار این معلمان با ظرافت و سختی‌های زیادی همراه است. البته ما این مسأله را هم در دستورکارمان قرار دادیم و راینی‌هایی با سازمان امور اداری استثنایی و مجلس شورای اسلامی درباره بحث معیشتی و احکام شغلی معلمان مدارس استثنایی انجام دادیم تا اقدامات بهتری انجام و مشوق و انگیزه‌ای برای آنها شود.

آیا برای فضاها یا مجموعه‌های ورزشی و فرهنگی دانش‌آموزان استثنایی تدابیری اندیشیده‌اید؟

آموزش و پرورش استثنایی دارای بخش محدودی از این فضاهاست و سالن‌های ورزشی خاصی دارد، اما کفایت نمی‌کند. یکی از برنامه‌های ما هم توسعه فضاها و ورزشی برای آنهاست، چراکه این بچه‌ها و در طیف‌های مختلف بیشتر نیازمند این موضوع هستند تا عزت نفس و سلامت جسمانی خودشان را در بخش‌های دیگر حفظ کنند. امیدواریم در چشم‌انداز چهارساله‌مان بتوانیم بخشی از این موارد را تأمین کنیم.

در حال حاضر وضعیت سنجنش در کشور به چه شکل است؟

این آموزش و پرورش فقط مختص بچه‌های استثنایی نیست، چراکه همه دانش‌آموزان عادی هم پیش از ورود به مدرسه باید به لحاظ جسمانی، استعدادهای تحصیلی و ... مورد سنجنش قرار بگیرند. ما امسال باید یک میلیون و ۵۰۰ هزار دانش‌آموز ابتدایی را برای ورود به پایه اول مورد سنجنش قرار دهیم. هم‌اکنون هم ۲۰۰ هزار نفر را در مراکز جامع‌مان مورد سنجنش قرار دادیم و این سنجنش تا اسفندماه ادامه پیدا خواهد کرد. ما حدود ۹۰۰ مرکز جامع داریم اما هنوز با چهارچوب‌های یک مرکز جامع استاندارد همچون نیروی متخصص، فضای کافی و ... فاصله زیادی دارد.

یکی از سیاست‌های من هم کیفیت بخشی این مراکز است. مراکز سنجنش‌مان باید از کیفیت لازم برخوردار باشند و کیفیت بخشی به این مراکز، به کیفیت بخشی آموزش عادی نیز منجر می‌شود.

چه برنامه‌هایی در هفته معلولین پیش‌رو دارید؟

الته محدودیت‌های جسمانی و پزشکی مانع از تحقق و شکوفاندن استعدادها نیست، بلکه موانع اجتماعی هستند که از این امر جلوگیری می‌کنند. در این هفته باید مطالبه‌گر طیف خاصی از افراد باشیم. تقدیر از بچه‌های توانمند در کل کشور، معرفی دانش‌آموزان و همکاران موفق، معرفی توانمندی و هنرهای شاخص دانش‌آموزان استثنایی، برگزاری نمایشگاه‌های جانبی، تقدیر از خیرین و مسئولینی که خدمات بهتری ارائه کردند، تجلیل از کارآفرینانی که اشتغال ایجاد نمودند و افتتاح طرح‌های مختلف، ازجمله برنامه‌های این هفته محسوب می‌شود. هدف ما بیشتر از بحث روز جهانی معلولین این است که بتوانیم اذهان عمومی را بر این موضوع متمرکز کنیم که برای بحث عدالت آموزشی و تربیتی، مصداق واقعی آن در این آموزش و پرورش است و همه باید پای کار باشند.

نمی‌خواهیم از داشته‌های مان بگوییم، همین که ما پای کار این بچه‌ها هستیم، کافی است. خیرین هم به عنوان بازوی کمکی ما، اقدامات بزرگی انجام داده‌اند. ۵۶ الی ۶۰ درصد مدارس ما را همین خیرین در بخش عادی و به همین نسبت و حتی بیشتر در بخش استثنایی ایجاد کردند. ما به دهه چهارم از عمر این آموزش و پرورش وارد می‌شویم و نیازمند توجه ویژه هستیم تا بتوانیم نیازهای این دانش‌آموزان را خاص‌تر ببینیم.

تاکنون چه طرح‌هایی برای این دانش‌آموزان اجرایی شده؟ آیا طرح جدیدی در دست اقدام هست؟

مهم‌ترین اقدام در حال حاضر تدوین نقشه راه چهارساله آموزش و پرورش استثنایی کشور است که با مشارکت متخصصان، افراد باتجربه و صاحب‌نظران تعلیم و تربیت استثنایی انجام می‌شود. این موضوع مستند به برنامه توسعه هفتم، اسناد بالادستی و اساسنامه این سازمان است. توسعه و استانداردسازی فضای آموزشی، کیفیت بخشی به نیروی انسانی، کیفیت بخشی خانواده‌محور، آموزش مهارت‌محور و توانبخشی شغلی، استفاده از فناوری‌های نوین همچون هوش مصنوعی، تقویت و توسعه مراکز جامع سنجنش، آموزش از جمله برنامه و چشم‌اندازهای دوره جدید و این نقشه راه است. آخرایم شنسستی را با استاید صاحب نظر حوزه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران برای کمک به این دانش‌آموزان داشتیم.

نگاه آموزش و پرورش استثنایی کشور به بحث عدالت آموزشی چگونه است؟

ما موظفیم در کشور فرصت برابر برای همه ایجاد کنیم. یکی از راه‌های ایجاد این هم همین سرویس اباب و ذهاب رایگان است تا دانش‌آموز در مدرسه حضور داشته باشد و عدالت آموزشی و تربیتی نیز رعایت شود. البته یکی از مصادیق عدالت آموزشی که وزیر محترم هم به آن

دیگر، در بحث کیفیت نیروها هم با مشکل مواجهیم. آموزش نیروی انسانی داریم، اما توانمندسازی این نیروها آن‌گونه که باید نیست. اما یکی از برنامه‌ها و سیاست‌های پنجگانه من، ارتقا، توانمندسازی و تربیت نیروی انسانی متخصص و حرفه‌ای است.

جایی در صحبت‌هایتان گفته بودید که ساخت مدارس استثنایی نسبت به مدارس عادی اولویت دارد؛ در حال حاضر برای این کمبود مدارس چه اقداماتی را انجام داده و چه برنامه ای دارید؟ آیا این مدارس آن استانداردهای لازم را دارد؟

ما در اینجا با دو مساله یعنی کمبود فضای آموزشی و ساخت مدارس استاندارد برای دانش‌آموزان با نیاز ویژه مواجه هستیم. البته ما آخرین را پای کار آورده‌ایم و آنها هم وعده دادند که اولویت ساخت وساز را برای دانش‌آموزان استثنایی قرار دهند. با سازمان نوسازی هم مذاکراتی داشتیم که ساخت مدارس اوتیسم را در اولویت کار خود بگذارند، چراکه این دانش‌آموزان دارای مشکلات و حساسیت‌های خاصی هستند و کنترل کردن شان سخت است. برای بقیه طیف‌ها دارای مشکلات کمتری هستیم. البته دارای چند نوع دانش‌آموز اوتیست هستیم، اما مد نظر ما دانش‌آموزان اوتیست با کم‌توانی ذهنی هستند که باید دارای مدرسه مستقل باشند و تعداد آنها حدود ۲۰۰۰ نفر در کشور است. هم اعتبارات دولتی و هم جامعه خیرین را برای این اولویت‌مان در نظر گرفته ایم. مدارس باید متناسب با نیازهای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه ساخته شوند. بنابراین رویکرد ما این است که هم در توسعه و هم در بحث استانداردسازی

مدارس تلاش کنیم تا آن عدالت آموزشی نیز برقرار شود.

آیا برنامه خاصی را پس از فراغت از تحصیل برای این طیف از دانش‌آموزان در نظر گرفته‌اید؟

یکی از سیاست‌های پنج‌گانه من، تحت عنوان آموزش‌های مهارت‌محور و از مهم‌ترین مسائلی است که باید در آموزش و پرورش استثنایی مورد توجه قرار گیرد. اگر آموزش این بچه‌ها منجر به مهارت، شغل و توانبخشی شغلی نشود، ما نتوانسته‌ایم رسالت اصلی خود را انجام دهیم. برای همین باید تلاش کنیم تا این دانش‌آموزان، حرفه‌ای را یاد بگیرند. به همین جهت، برنامه ما در دوره جدید این است که آموزش‌های مان با رویکرد مهارت‌محور، تقویت هنرستان‌ها، توسعه رشته‌ها و عقد تفاهم‌نامه با دستگاه‌های ذی ربط هم چون سازمان فن‌ی حرفه‌ای کشور باشد. این دستگاه‌ها باید کمک‌کنند تا دانش‌آموزان استثنایی، حرفه‌ای یادگیرند تا در آینده در مشاغل مختلف جذب شوند. شعار امسال ما هم در روز جهانی معلول، تقویت قدرت رهبری افراد معلول به سمت آینده‌ای فراگیر و پایدار است. این آینده‌زمانی ایجاد می‌شود که دانش‌آموز شغلی برای خود پیدا کند. از سوی دیگر، داشتن قدرت رهبری، زمانی محقق می‌شود که آنها مهارتی بیاموزند.

از نظر شما حلقه مفقوده حوزه آموزش و پرورش استثنایی چه موردی است؟

ما با چند چالش و دشواری‌های جدی در این حوزه مواجه هستیم. کمبود نیروی انسانی متخصص، هزینه‌بر بودن تجهیزات تخصصی، فضا و امکانات برای دانش‌آموزان، سرویس ایاب و ذهاب به ویژه در مناطق کوهستانی و دورافتاده، وجود فقر فرهنگی در برخی از مناطق و ازدواج‌های فامیلی و افزایش این دانش‌آموزان، عدم فرهنگ‌سازی در ساره پذیرش این افراد، عدم تناسب‌سازی محیط مدرسه متناسب با نوع معلولیت، عدم توجه به مهارت‌های پنجگانه، عدم تناسب محتوای کتب درسی متناسب با سطوح یادگیری دانش‌آموزان نیز بخشی از چالش‌های آموزش و پرورش استثنایی به شمار می‌رود چراکه اگر بخواهید یک آموزش و پرورش با کیفیت داشته باشید باید به محتوا، فضا و نیروی انسانی توجه کنید. آموزش و پرورش استثنایی مولود جمهوری اسلامی ایران است، یعنی درست است از کمبودها می‌گوییم اما مردم باید بدانند که این آموزش و پرورش را در سال ۱۳۷۰، جمهوری اسلامی ایجاد کرده است. در هفته معلولین

ناملایمات زندگی، آنها را محکم و همچون کوه استوار کرده است؛ معلولان را می‌گویم. همان‌هایی که هیچ چیزی مانع از اقدام و عمل برایشان نمی‌شود. همان‌هایی که فعل خواستن و توانستن را باها و شاید بیشتر از سایر افراد در زندگی‌شان صرف کرده‌اند. امروز

روز آنهاست؛ فرقی ندارد کوچک یا بزرگ. امروز تنها روزی است که قوانین و تبصره‌های‌شان هم رنگ و بوی دیگری می‌گیرد. ما هم به همین مناسبت با دکتر سالار قاسمی، رئیس سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور به گفت‌وگو نشست‌ایم. البته آقای قاسمی می‌گوید که محدودیت‌های جسمانی و پزشکی مانع از تحقق و شکوفا شدن استعدادها نیست بلکه موانع اجتماعی مانع از تحقق این افراد می‌شود.

آقای دکتر، آمار به روز شده‌ای از تعداد دانش‌آموزان مدارس استثنایی، دسته‌بندی دانش‌آموزان و نوع مدارس این بخش از آموزش و پرورش دارید؟

در حال حاضر ۸۲ هزار دانش‌آموز داریم که در مدارس عادی استثنایی مشغول به تحصیل هستند. حدود ۱۷ هزار دانش‌آموز تلفیقی یا فراگیر که در مدارس عادی تحصیل می‌کنند و می‌توانند در کنار دانش‌آموزان دیگر باشند. البته قانون می‌گوید زمانی که چنین دانش‌آموزی به مدارس عادی می‌رود باید تعداد دانش‌آموزان آن کلاس کم شود. البته ما باید به این نوع از کلاس‌ها معلمان رابط یا کمکی هم اختصاص دهیم که در برخی از مدارس این اتفاق رخ داده اما هنوز این اتفاق در بعضی از مدرسه‌ها شکل نگرفته است که جزو یکی از مشکلات ماست. تعداد مدارس استثنایی هم در کشور ۱۷۰۰ مدرسه است و ما ۱۳ هزار و ۵۰۰ کلاس داریم. همچنین این بخش دارای مراکز جامع سنجنش، آموزش، تشخیص و توانبخشی است. ۲۳ هزار معلم داریم و در هر مدرسه به صورت میانگین ۵۰ هر کلاس شش دانش‌آموز دارد. ۱۵۰ عنوان مناسب‌سازی محتوای کتاب درسی انجام شده است. از طرفی طیف دانش‌آموزان با نیازهای ویژه به ۱۰ گروه می‌رسد. نیم درصد از مدارس ما غیردولتی‌اند و ما حدود ۴۰۰ دانش‌آموز محصل در این مدارس داریم. البته این مدارس هم نه با رویکرد انتفاعی بلکه بیشتر مدرسی هستند که می‌خواهند کمکی به این دانش‌آموزان انجام دهند.

آیا در میان این دانش‌آموزان با نیازهای خاص و ویژه، دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل را هم دارید؟

یکی از موضوعاتی که در هفته معلولین و روز جهانی معلول داریم، این است که ضرب پوشش تحصیلی دانش‌آموزان با نیازهای ویژه را افزایش دهیم؛ چون اکثر این خانواده‌ها به لحاظ درآمدی متوسط رو به پایین هستند و اگر ما سرویس ایاب و ذهاب ارائه ندهیم، اکثر آن‌ک تحصیل نمی‌کنند. البته خیلی از این دانش‌آموزان به همراه مادرشان به مدرسه می‌روند و ما طرحی به عنوان مادریار هم داریم. با این حال قرار است طرح جدیدی را هم برای این مادران اجرا کنیم. برای مثال یک کلاسی برای آموزش دادن به این مادرها برگزار شود تا بتوان یک معلم خوب در کنار فرزندانشان قرار بگیرند. در برخی از کشورهای پیشرفته به والدین آموزش می‌دهند تا در خدمت فرزندان خود باشند چرا که وقتی دانش‌آموزی دچار ترک تحصیل می‌شود نه تنها آن بچه بلکه خانواده هم دچار آسیب اجتماعی جدی می‌شود.

وضعیت سرویس دانش‌آموزان استثنایی به کجا رسید؟ قرار بود رایگان شود. آیا این موضوع محقق شده یا نه؟

در قانون بودجه ۱۴۴۳ آمده که این خدمت رایگان باشد و شهرداری‌ها در این باره می‌توانند کمک‌کنند اما خیلی از استان‌ها نتوانستند این اقدام را محقق کنند. در شهر تهران و به کمک شهرداری و به صورت کامل این خدمات رایگان ارائه می‌شود. یک یا دو استان هم این اقدام را تا حدودی انجام دادند ولی بقیه استان‌ها نه. البته دولت برای این موضوع ۴۰۰ میلیارد تومان کمک کرده که نصف آن را دریافت کرده‌ایم و باقی‌مانده آن هم تا پایان سال تخصیص پیدا می‌کند. این در حالی است که بخش عمده آن را هم خود مردم تقبل کردند. اما اگر ما نتوانیم و مجلس هم کمک نکند و در قانون بودجه ۱۴۴۴ موضوع سرویس رایگان دانش‌آموزان استثنایی هم اعمال نشود، بسیاری از آنها دچار ترک تحصیل می‌شوند که آسیب اجتماعی بزرگی محسوب می‌شود. زمانی می‌توانیم بگوییم روز جهانی معلولین است که همه از یک فرصت برابر برخوردار شوند. البته راینی‌هایی با معاون عمرانی وزیر کشور و همین‌طور با کمیسیون تلفیق و بودجه مجلس انجام شده که امیدواریم این مشکل سرویس مدرسه هم مرتفع شود.

چه برنامه‌ای برای تربیت و بکارگیری نیروهای متخصص در مدارس استثنایی دارید؟

یک زمانی در این آموزش و پرورش نیروی خاص تربیت می‌کردند، ولی در حال حاضر این موضوع به صورت کلی شده یعنی ما کمی از این موضوع تخصص‌گرایی فاصله گرفته‌ایم. نیروهای متخصص‌مان کم هستند ضمن این‌که ما دارای مراکز جامعی هستیم که در آنجا نیاز به افراد متخصص حس می‌شود. از سوی